

LAULUT

Tyhjyys Säv. Olli-Petteri Luomala

Valte mesoaa taas Säv. Vesa Salmi

Tapa mut Säv. Pasi Kuivalainen

Toukokuun yö Säv. Vesa Salmi

Tuovin laulu Säv. Vesa Salmi

Unelmat Säv. Pasi Kuivalainen

Muuten vain menen katsomaan
Säv. Vesa Salmi

Koskipuisto Säv. Vesa Salmi

Sanoitukset Vesa Salmi, lukuun ottamatta lauluja "Tapa mut" ja "Unelmat", jotka on sanoittanut Pasi Kuivalainen. Kaikki sanoitukset pohjautuvat vapaasti Väinö Linnan tekstiin sekä Jorma Hellströmin dramatisointiin.

Pidetään kiinni unelmistamme

Tilasin vuosi sitten Väinö Linnan "Päämäärä" romaanin Käpylän kirjastoon, Jaakko Syrjän kirjan "Muistissa Väinö Linna" innoittamana. Muistan vielä hyvin sen hetken kun kirjastohoitaja antoi kirjan käteeni. Otin sen varovasti vastaan ja totesin, että kirja oli varmasti ollut vuosia pölyntyneenä varastossa, lukemattomana. Painovuosi oli 1947, eli olin saanut luettavakseni alkuperäisen Päämäärän. Kirjan kulmat olivat kuluneet ja sen lehdet olivat pehmentyneet vuosien saatossa. Kirjaa oli ehkä aikanaan luettu paljon ja siitä oli todisteena voin tahrimat sivut ja käännetyt sivujen yläkulmat, merkit päättyneistä lukuhetkistä. Ehkä sitä oli luettu keittiön pöydällä, vaatimattomissa oloissa, kahvikupin ääressä ja samaistuttu kirjan päähenkilöön Valte Mäkiseen, maalta kaupunkiin parempia oloja hakevaan nuoreen mieheen.

Lukiessani ihmettelin, miksi tästä kirjasta on puhuttu niin vähän, ehkä se ei ole Linnan paras teos mutta mielestäni henkevin. Ja juuri tuo Väinö Linnan pohdinta elämän merkityksestä, miksi me olemme täällä, uskonnon ja poliittisten ideologioiden kyseenalaistaminen, herätti minussa sellaista kiinnostusta ja innostusta, että halusin jakaa tämän kokemuksen myös muitten kanssa, päätin tehdä siitä näytelmän. Minuun vetosi Valte Mäkisen usko ihmisen hyvyyteen, rakkauteen ja samalla se maailmankuva, missä ei voi uskoa vain yhteen totuuteen eikä ideologiaan, vaan ihmisen on uskottava itseensä ja rakennettava maailmansa sen mukaan. Päähenkilö Valten maailma on synkkä, etukäteen ennustettu, eikä siinä näytä olevan ulospääsyä, tilaton muonamieskohtalo. Tämän päivänglobaalissa maailmassa ihmisiä käsitellään massana, ihmisjoukkoina, joilla ei ole ulospääsyä, voimia tehdä valintoja ja etsiä omaa tilaa.

Näytelmän tarina ja henkilöt kuvaavat ajan ilmiötä, on kyseessä sodan jälkeinen Suomi. Tarinassa on maalta kaupunkiin muuttavia nuoria, elämänsä etsijöitä, joilla unelmat usein törmäävät todellisuuteen. 27-vuotiaan Väinö Linnan ajatukset ovat yhä ajankohtaisia, miksemme mekin etsisi maailmasta hyvyyttä, rakkautta niin kuin Valte.

Jorma Hellström 10.10.2007